

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV na Slovensku k Veľkej noci 2018

Milí bratia a milé sestry!

Kristov pašiový príbeh, ktorý sme sledovali v pôstnom období, nám približoval zdanlivo nezmyselnú popravu mladého muža na Golgote. Zomiera Ten, ktorý s Pilátom nediskutuje o tom, čo je pravda, ale svojím životom pravdu stelesňuje. Pre Ježišovu popravu nevytvárajú priestor len tí, ktorí vládnu, ale aj hodnotovo pomýlený ľud, ktorý nerozumie Ježišovej ceste a volí si Barabáša.

V posledných týždňoch nás v spoločnosti ohromila vražda investigatívneho novinára a jeho priateľky. Snaha umlčať pravdu nás upozorňuje, že Pilát, Kaifáš či Herodes nie sú len postavy minulosti. Povstávajú vtedy, keď je na to vytvorený priestor. Vtedy, keď ľudia mlčia alebo hodnotovo pomýlení kričia: „Chceme Barabáša.“

Nepomôže plač nad obet'ami popravy, aj keď sa, prirodzene, slzy tlačia do očí. Ježiš kráčajúci na Golgotu povedal jeruzalemským ženám, že majú plakať nad sebou a svojimi deťmi (L 23, 28). Slzy sústrasti, strachu, bezmocnosti sa musia zmeniť na slzy zmeny, ktorá sa rodí v pokání. Zmeniť sa musíme my sami. Iba hodnotovo zmenení ľudia sú zárukou lepšej budúcnosti našej spoločnosti aj našich rodín. Takí, ktorí sa štítia každého prejavu korupcie, nespravodlivosti a násillia vo svojej rodine, v okolí aj v práci, určite nedajú priestor takým prejavom ani v spoločnosti.

Veľkonočný Ježišov príbeh hovorí, že snaha po takej zmene nie je utópiou. Prechádzajú ňou tí, ktorých sa dotkol živý vzkriesený Kristus. Z ustráchaných, uzatvorených učeníkov sa stávajú nebojácni stúpenci Jeho zachraňujúcej pravdy. Bázeň pred Bohom ich zbavuje strachu pred ľuďmi (Sk 4, 19 – 20). Rešpekt pred „*Kráľom kráľov*“ (Zjav 19, 16) ich oslobodzuje z obáv pred mocnými sveta. Neskláňajú sa pred mamonou (Mt 6, 24), ale hľadajú najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť (Mt 6, 33). To je úžasná zmena, ktorej základom je viera v živého Ježiša Krista. Ak vstal, nie je zbytočná cesta obete v boji za skutočné hodnoty (1K 15, 30 – 31). Ak budeme vzkriesení, potom hrob stráca svoju moc a zmysel života nie je v jedení a pití (1K 15, 32). Boh nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej, pre nepominuteľné, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo odložené v nebesiach pre nás (1Pt 1, 3 – 4). V tejto nádeji žijeme i umierame. Ona je hnacím motorom nášho myslenia i správania už v tejto časnosti. Preto apoštoli aj prví kresťania naplnení vierou v živého Krista prešli veľkou osobnou zmenou života a tento zmenený život bol základom mnohých zmien ľudí v ich okolí aj v celej vtedajšej spoločnosti.

Milí bratia a milé sestry! Slávime veľkonočné sviatky. V ich posolstve sa nám dnes nanovo Kristus predstavuje ako živý Pán. Môžeme Ho poznať ako emauzskí učeníci v „slove a lámaní chleba“. Skúsenosť spoločnej cesty s Ním privedie aj nás k vyznávaniu „vskutku vstal Pán“ (L 24, 34) a ohlasovaniu posolstva, že hrob je prázdny. Nech nás veľkonočné sviatky upevnia vo viere v živého Pána a privedú k zmene života, v ktorom nemá miesto násillie, korupcia a nespravodlivosť. Zmenení Vzkrieseným buďme nositeľmi presvedčenia, že hrob nikdy nezničí život a neumlčí pravdu. Ona nech žije v nás a vytesňuje z našich rodín i spoločnosti všetky prejavy zloby a naplní nás Kristovým pokojom.

Požehnané veľkonočné sviatky Vám prajú

Miloš Klátik, generálny biskup
Milan Krivda, biskup ZD
Slavomír Sabol, biskup VD